

جهانی است. سامورایی‌ها در بازی‌های تدارکاتی پیش از جام جهانی، برزیل را با نتیجه سه بر دو شکست داده و در ورزشگاه ومبلی، انگلیس را یک بر صفر مغلوب کردند؛ دو نتیجه که نشان می‌دهد این تیم دیگر فقط یک قدرت منطقه‌ای نیست، بلکه در سطح جهانی نیز حرف برای گفتن دارد. در خود جام جهانی ۲۰۲۶ نیز ژاپن درخشید و به‌عنوان نخستین تیم آسیایی در تاریخ این رقابت‌ها، در یک بازی چهار گل به ثمر رساند. با چنین کارنامه‌ای، ژاپن بی‌شک مدعی اصلی قهرمانی در جام ملت‌های عربستان خواهد بود.

ژاپن؛ ماشین بی‌رحم سامورایی‌ها

اگر قرار باشد یک تیم را به‌عنوان بهترین تیم آسیا در چرخه مقدماتی جام جهانی ۲۰۲۶ معرفی کنیم، آن تیم بی‌تردید ژاپن است. سامورایی‌ها، با هدایت هاجیمه موریاسو، خیلی زودتر از همه رقبای قاره‌ای، جواز صعود خود را قطعی کردند اما آنچه فرم ژاپن را برای رقبا در جام ملت‌ها نگران‌کننده می‌کند، نه فقط نتایج مقدماتی، بلکه عملکرد این تیم در دیدارهای دوستانه و حتی در خود جام

ژاپن و استرالیا با چهره‌ای مطمئن به استقبال جام ملت‌ها می‌روند

جنگ قدرت‌های قاره‌کهن در صحرا

تاکتیکی، حریفان را به چالش بکشد. این دو تیم، مشخص کرده‌اند که برای آنها، جام ملت‌ها صرفاً یک تورنمنت نیست، بلکه بستری برای اثبات برتری مطلق در قاره‌است. تفاوت اصلی ژاپن و استرالیا با ایران، در «ثبات ساختاری» است. در حالی که تیم‌های پیشرو بر اساس سیستم‌های پیش‌بینی‌پذیر و با سرمایه‌گذاری روی «آمادگی ذهنی» حرکت می‌کنند، فوتبال ایران همچنان درگیر چالش‌های مدیریت بحران و تصمیمات لحظه‌ای است. ایران برای عبور از این مرحله، نیازمند پاسخی روشن به این پرسش است: «آیا ما واقعاً برای رقابت با غول‌های آسیا آماده‌ایم یا صرفاً با نام و سابقه بزرگ‌مان در حال بازی می‌کنیم؟»

همچنین میرزان مسابقات، عربستان سعودی، با بهره‌گیری از زیرساخت‌های مدرن و بازگشت و سرمایه‌گذاری روی جورجیوس دونیس که سال‌ها در لیگ این کشور فعالیت کرده و از وضعیت فوتبال سعودی‌ها آگاه است، اکنون تیم خود را در وضعیت مناسبی قرار داده و آماده حضور در رقابت‌هایی است که با بهره‌گیری از امتیاز میزبانی، شگفتی خلق کند. حضور مربیانی با تجربه و سرمایه‌گذاری گسترده، باعث شده تا عربستان نه تنها به عنوان میزبان، بلکه به عنوان یک مدعی جدی برای رسیدن به مراحل نهایی شناخته شود. در سوی دیگر، قطر با حفظ جادوی قهرمانی‌های گذشته و امارات با استخدام زلاتکو دالیچ با تلاش برای خروج از سایه همسایگان، انگیزه‌های متفاوتی را دنبال می‌کنند. قطری خواهد نشان دهد که موفقیت‌های گذشته اتفاقی نبوده، در حالی که امارات در پی اثبات این است که می‌تواند در کنار قدرت‌های بزرگ، جایگاه خود را تثبیت کند.

اما در حالی که همسایگان در حال پیشرفت هستند، تیم ملی ایران با چالشی بنیادین روبرو रहे است. پنج مسابقه متوالی بدون پیروزی، انتقادهای بی‌وقفه از خط دفاعی شکننده و کاهش شگمگیر اعتمادبه‌نفس تیمی، نشانه‌هایی هستند که نمی‌توان آنها را به عنوان «نوسان معمولی» کنار گذاشت. مساله اصلی کادر فنی ایران، فراتر از تاکتیک

گزارش ویژه

محمد رضا رحیم‌پور

خبرنگار

هرچه به تقویم جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۲ در عربستان نزدیک‌تر می‌شویم، هاله‌ای از هیجان و در عین حال، سنگینی پیش‌بینی‌ها بر فضای فوتبال قاره سایه می‌افکند. رقابت‌هایی که قرار است بار دیگر قدرت‌های سنتی و نوظهور فوتبال آسیا را برابر یکدیگر قرار دهد، برای برخی تیم‌ها فرصتی جهت تثبیت سلطه و برای برخی دیگر، میدانی برای جبران تلخ ناگامی‌های گذشته خواهد بود. در این میان، با توجه به نوسانات اخیر در نتایج تیم ملی ایران، حالا پرسش‌های جدی درباره کیفیت فنی، انسجام دفاعی و فرسایش روانی بازیکنان ایرانی، به سؤال اصلی تحلیلگران تبدیل شده است. نگاهی گذرا به عملکرد شش تیم اصلی یعنی ایران، ژاپن، استرالیا، قطر، امارات و عربستان نشان می‌دهد که مسیر رسیدن به جام ملت‌ها برای هیچ‌کدام یکسان نبوده است. تفاوت اصلی در فوتبال ملی، نه در تعداد جام‌های ویترونی، بلکه در «لحظه حال» نهفته است: آنچه امروز در زمین اتفاق می‌افتد، بسیار مهم‌تر از افتخارات سال‌های گذشته است.

در حالی که بسیاری از رقبای ما در جام ملت‌ها درگیر چالش‌های تغییر نسل هستند، ژاپن و استرالیا با استراتژی‌های مشخص و نتایج درخشان اخیر، خود را به عنوان دو قطب اصلی قدرت در آسیا معرفی کرده‌اند. ژاپن با تکیه بر سیستم بازی سرعتی و حضور بازیکنان در لیگ‌های سطح اول اروپا، نه تنها از نظر فنی، بلکه از نظر ساختار ذهنی نیز در بالاترین سطح قرار دارد. این تیم دیگر با نتایج کوچک نمی‌لرزد و برای قهرمانی، با خیالی آسوده به سمت عربستان حرکت می‌کند.

استرالیا نیز با حفظ ساختار فیزیکی و تداوم در بازی‌های سنگین، نشان داده که می‌تواند در هر شرایطی، از نظر بدنی و انضباط

استرالیا؛ صعودی که شبیه معجزه بود

داستان استرالیا در این چرخه، شاید جذاب‌ترین روایت میان شش تیم مورد بررسی باشد. آنچه برای استرالیا واقعاً امیدوارکننده است، نه خود صعود، که فرم این تیم پس از پایان جام جهانی است.

ساکرور در فینال اخیر در دیداری دوستانه مقابل برزیل قدرتمند، به تساوی یک بر یک دست یافت؛ دیداری که در آن نستوری ایران‌کنودا با یک ضربه ایستگاهی خیره‌کننده گلرئی کرد و استرالیا تا ثانیه‌های پایانی بازی، از قهرمان پنج‌دوره‌ای جهان پیش بود.

چنین نتیجه‌ای در برابر یکی از بزرگ‌ترین تیم‌های تاریخ فوتبال، نشان می‌دهد که استرالیا برای جام ملت‌های آسیا، به هیچ‌وجه حریفی دست‌کم‌گرفتنی نخواهد بود.

قطر؛ قهرمانی که از پلی‌آف آمد

قطر، به‌عنوان قهرمان دودوره اخیر جام ملت‌های آسیا، با هدایت یولن لوپتگی، سرمربی باتجربه اسپانیایی، به دنبال خلق شگفتی مجدد در رقابت‌هایی است که حالا با انگیزه و اعتماد به نفس بیشتری پا به آن می‌گذارند.

فرم قطر در جام جهانی به‌شدت ناامیدکننده بود؛ تساوی یک بر یک با سوئیس، شکست سنگین شش بر صفر مقابل کانادا و باخت سه بر یک به بوسنی، این تیم را از همان مرحله گروهی حذف کرد. قطر، برای دفاع از عنوان قهرمانی‌اش در جام ملت‌های عربستان، پیش از هر چیز باید مشکلات عمیق خط دفاعی خود را حل کند؛ مشکلاتی که در جام جهانی به‌روشنی خود را نشان دادند.

امارات؛ صعودی که به تلخی گرایید

امارات متحده عربی پس از ناگامی در صعود به جام جهانی، خودش را به سرعت جمع و جور کرد. این تیم در جام خلیج فارس ۲۰۲۶ فرمی قابل توجه از خود نشان داد و با پیروزی‌های پرگل مقابل یمن (چهار بر صفر) و بحرین (سه بر صفر)، به نیمه‌نهایی این رقابت‌ها رسید. امارات با هدایت زلاتکو دالیچ، سرمربی کروات و فردی که پیش از این کرواسی را تا فینال جام جهانی ۲۰۱۸ برده بود، می‌تواند در جام ملت‌های عربستان، یکی از تیم‌های غافلگیرکننده قاره باشد.

طارمی به‌تدریج می‌تواند در پست شماره ۸ بازی کند

نصرتی: مردم نمی‌دانند تکرار واژه «دستاورد» در فوتبال به چه معناست

محمد نصرتی، کاپیتان و مدافع اسبق تیم ملی فوتبال ایران، درباره شرایط تیم ملی اظهار داشت: «پس از جام جهانی، تیم ملی فرصت چندانی برای برگزاری اردو و انجام بازی‌های تدارکاتی نداشت و دیدار برابر ازبکستان نخستین مسابقه ایران در این مقطع بود. با وجود این، نحوه ارزیابی عملکرد تیم ملی و استفاده مکرر از واژه «دستاورد» باعث شد انتظارات و واکنش‌های عمومی نسبت به این تیم تغییر کنند. عملکرد تیم ملی نه ضعیف بود و نه فوق‌العاده؛ در واقع می‌توان نتایج ایران را عملکردی آبرومندانه توصیف کرد. نوع صحبت‌ها و بزرگنمایی برخی مسائل نیز باعث شد مردم با دقت بیشتری عملکرد تیم ملی را زیر نظر بگیرند. اگر تیم ملی به‌دقت تغییر نکند، عملکرد آن در رقابت‌های آسیایی را ندارد و تیم ملی ایران یکی از حریفانی است که همواره برای رویارویی با این تیم آمادگی داشته است. به همین دلیل روس‌ها با تمام توان مقابل ایران قرار می‌گیرند و نباید تصور کنیم مسابقه آسانی برای پیش رو داریم. مدافع اسبق تیم ملی

با اشاره به توانایی‌های فنی حریف افزود: «روسیه دروازه‌های بسیار خوبی دارد، خط دفاعی این تیم قدرتمند است و در انتقال از دفاع به حمله نیز سرعت بالایی دارد. تیم ملی ایران نیز در چنین شرایطی از همین ویژگی روس‌ها ضربه خورد و باید در دیدار بعدی برای کنترل این مساله تدابیر مناسبی در نظر گرفته شود.»

وی در بخش دیگری از صحبت‌های خود به عملکرد دنیس درگاهی پرداخت و تصریح کرد: «درگاهی انتظارات را برآورده نکرد و عملاً تأثیر چندانی در جریان بازی نداشت. البته او به‌تازگی به تیم ملی اضافه شده و باید فرصت بیشتری برای ارزیابی شرایطش در نظر گرفت، اما اگر این روند ادامه پیدا کند، لازم است درباره حضور او در اردوهای آینده بازنگری شود.»

نصرتی همچنین درباره گزینه‌های احتمالی تیم ملی برای اردوهای بعدی گفت: «علی علیپور و بازیکنان تیم ملی امید می‌توانند در فهرست نفرات دعوت‌شده قرار بگیرند و حضور آنها فرصت مناسبی برای ارزیابی توانایی‌هایشان خواهد بود. از سوی دیگر، بازگشت سردار آزمون نیز می‌تواند به شرایط خط حمله تیم ملی کمک کند و قدرت هجومی ایران را افزایش دهد.»

کاپیتان اسبق تیم ملی در ادامه پیشنهاد

عربستان؛ بازگشت مرد شگفتی‌ساز

عربستان، میزبان جام ملت‌های ۲۰۲۲، یکی از پرنوسان‌ترین مسیرها را در این چرخه مقدماتی طی کرد. سبزه‌ها، با هدایت جورجیوس دونیس، سرمربی یونانی به‌عنوان سرمربی به استقبال این رقابت‌ها می‌روند. دونیس تجربه قابل توجهی در فوتبال عربستان دارد و پیش از این هدایت تیم‌هایی مانند الهلال، الوحدة، الفتح و در فصل قبل هم هدایت الخلیج را برعهده داشت و فوتبال عربستان دارد.

جورج دونیس با این آگاهی کامل هدایت تیم ملی عربستان را برعهده گرفت که هواداران این تیم صرفاً در انتظار بهبود نتایج نیستند. آنها خواهان هویت جدیدی برای شاهین‌های سبز هستند؛ هویتی که احساس حرکت روبه جلوا را به تیم بازگرداند. این سرمربی یونانی پیش‌تر از تمایل خود برای ارائه تیمی با هویت هجومی آشکار گفته بود و پیش از مدت‌ها که سبک بازی محافظه‌کارانه و دفاعی بر عملکرد عربستان سایه افکنده بود. با این حال، آن وعده هرگز به شکلی که هواداران انتظار داشتند در زمین مسابقه متجلی نشد. عربستان در طول جام جهانی نتوانست سطح هجومی مورد انتظار را

ارائه دهد و دقیقاً مانند دوران حضور روبرتو مانچینی و هروه راتار ظاهر شد، بدون اینکه تغییر شگمگیری در ساختار یا رویکرد تیمی مشاهده شود. البته که عربستان در جام خلیج فارس ۲۰۲۶ دو گرگون شد. این تیم با پیروزی‌های پیاپی مقابل کویت (یک بر صفر)، عمان (سه بر صفر) و عراق (دو بر صفر)، به‌عنوان تیم نخست گروه خود، به نیمه‌نهایی صعود کرد. این نتایج، به‌روشنی نشان می‌دهند که دونیس بار دیگر ثابت کرده می‌داند چگونه عربستان را در لحظات حساس و تحت فشار، به اوج آمادگی برساند؛ ویژگی‌ای که برای میزبان جام ملت‌ها، ارزشی دوچندان دارد.

جوانگرایی زمانبر است و تبعات دارد

قاسمپور: تیم ملی شانس زیادی در جام ملت‌ها ندارد

ابراهیم قاسمپور، پیشکسوت فوتبال ایران، درباره شرایط فنی تیم ملی و وضعیت این تیم در آستانه رقابت‌های پیش‌رو اظهار داشت: «اگر بخواهیم بر اساس داشته‌های فعلی تیم ملی قضاوت کنیم، شرایط چندان امیدوارکننده نیست. مشکلاتی که در گلرئی داریم و ضعف‌هایی که در خط دفاعی دیده می‌شود، نشان می‌دهد ایران در هر دو بخش هجومی و دفاعی با چالش‌های جدی مواجه است. البته فوتبال قابل پیش‌بینی نیست و ممکن است اتفاقی رقم بخورد که به سود ما تمام شود، اما نباید چنین نتیجه‌ای را به حساب برنامه ریزی و عملکرد مطلوب فنی بگذاریم.»

وی با اشاره به تفاوت عملکرد تیم ملی ایران با برخی رقبای گفت: «اگر بخواهیم صرفاً شرایط فنی را ملاک قرار دهیم، روی کاغذ شانس زیادی نداریم. استرالیا را ببینید که مقابل برزیل تا دقایق پایانی رقابت نزدیکی نداشت و در نهایت با نتیجه ۳ بر ۲ شکست خورد، اما ما برابر روسیه در بیشتر دقایق بازی تحت فشار بودیم و حریف نتوانست مسابقه را در اختیار داشت. دیدار با ازبکستان نیز شرایط مشابهی داشت و این مسائل نشان می‌دهد باید مشکلات تیم ملی را جدی‌تر از گذشته بررسی کنیم.»

قاسمپور در ادامه به موضوع تغییر نسل در تیم ملی پرداخت و تصریح کرد: «جوانگرایی فرایندی زمان‌بر است و طبیعتاً تبعات دارد که باید با آن‌ها پذیرفت. نزدیک به سه سال است که

درباره ضرورت تغییر نسل صحبت می‌کنیم و من هم قبول دارم که شاید تعداد بازیکنان جوان و باکیفیت در فوتبال ما چندان زیاد نباشد، اما این مساله تمام ماجرا نیست. برخی بازیکنان سال‌های زیادی در تیم ملی حضور داشتند و می‌شد دو یا سه سال قبل به‌تدریج زمینه خروج آنها از چرخه تیم ملی و جایگزینی نفرات جوان‌تر را فراهم کرد، اما چنین اتفاقی رخ نداد.»

پیشکسوت فوتبال ایران با انتقاد از فرصت محدود بازیکنان جوان افزود: «یک بازیکن جوان برای اثبات توانایی‌هایش نیاز به اعتماد و فرصت مستمردارد. اگر به‌او اجازه داده شود پنج یا شش مسابقه متوالی در ترکیب تیم ملی بازی کند، به‌تدریج تجربه لازم را به‌دست می‌آورد و می‌تواند جای خالی بازیکنان قبلی را پر کند. متأسفانه این فرصت به اندازه کافی در اختیار جوان‌ها قرار نگرفت و همین موضوع روند تغییر نسل را با تأخیر مواجه کرد.»

قاسمپور در پایان با اشاره به محدودیت زمانی تیم ملی در این مقطع گفت: «اکنون زمان زیادی باقی نمانده تا بتوانیم تغییرات گسترده‌ای در ترکیب تیم ملی ایجاد کنیم. اگر این روند از چند سال قبل با برنامه‌ریزی دقیق‌تری دنبال می‌شد، امروز شرایط متفاوتی داشتیم. با این حال، باید دید کادر فنی با بازیکنان موجود و شرایط فعلی چه راهکاری برای برطرف کردن ضعف‌های تیم ملی در نظر خواهد گرفت.»

